

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/212/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5310209697
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2012:5310209697.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľa Z. Š., E.E. XX, C., zast. JUDr. Petrom Kováčsom, advokátom so sídlom Ružomerská 6, Bratislava, proti odporcovi P. A. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. H. E. XXXX, zast. Mgr. Michalom Mozolíkom, advokátom so sídlom Palárikova 1449, Čadca, v konaní o zaplatenie 416 EUR s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi titulom nájomného sumu 260 EUR za mesiace október, november 2010 s 9 % úrokom z omeškania ročne

zo sumy 130 EUR od 2.10.2010 do zaplatenia,

zo sumy 130 EUR od 2.11.2010 do zaplatenia,

všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi kauciu 156 EUR s 9 % úrokom z omeškania ročne od 2.11.2010 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Konanie z a s t a v u j e v časti 27,5 % úroku z omeškania ročne zo sumy

130 EUR od 2.10.2010 do zaplatenia,

130 EUR od 2.11.2010 do zaplatenia,

156 EUR od 2.11.2010 do zaplatenia.

IV. Odporca je p o v i n n ý nahradiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Čadci titulom trov preddavkovaných štátom sumu 60,82 EUR v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Návrh právneho zástupcu odporcu na náhradu zavinených trov konania vo výške 100 EUR z a m i e t a .

VI. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 711,89 EUR v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Petra Kovácsa, Ružomerská 6, Bratislava.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal dňa 16.12.2010 návrh, v ktorom žiadal zaplatiť nájomné za október 2010 130 EUR, za mesiac november 2010 130 EUR, kauciu 156 EUR, všetko v 0,1 % úrokom z omeškania denne od 2.10.2010 do zaplatenia.

Skutkový základ uplatneného nároku bol ten, že navrhovateľ je vlastníkom rodinného dvojdomu. Jeden rodinný dom užíval sám s rodinou, druhý bol postavený pre dcéru, ktorá pracovala v Rakúsku. Počas doby výkonu práce časť rodinného domu určeného dcére navrhovateľ prenajímal. Odporca spolu s priateľkou sa ozvali na internetovú ponuku. Navrhovateľ spolu s odporcom a jeho priateľkou E. uzavreli spoločnú nájomnú zmluvu 1.9.2010 (čl. 5, 6) na dobu určitú od 1.9.2010 do 1.9.2011. Nájomné bolo dohodnuté vo výške 130 EUR mesačne pre každého z nájomcov. Navyše každý z nájomcov mal zaplatiť kauciu 156 EUR spolu s prvým nájomným. Kauciu zaplatila len E., o čom predložil navrhovateľ účtovné doklady. Odporca kauciu nezaplatil, dohodli sa, že ju zaplatí pri druhej platbe nájomného, keďže odporca nemal finančné prostriedky. Ku dňu rozhodovania súdu kaucia zaplatená zo strany odporcu nebola. Kaucia mala byť zaúčtovaná podľa článku III/3 nájomnej zmluvy na prípadnú škodu, ku škode však nedošlo. Mohla byť zaúčtovaná aj pre prípad porušenia článku III bod 2 a článku V bod 3. Mohla byť zaúčtovaná aj na nezaplatené nájomné. Navrhovateľ na pojednávaní prejavil vôľu, že po zaplatení kaucie ju zaúčtuje na nájomné za mesiac 12/2010, keďže predmetom sporu je nájomné za mesiace október, november 2010. Tvrdenia navrhovateľa boli v tej rovine, že nájomná zmluva zanikla uplynutím doby 1.9.2011. Tvrdil, že nedošlo k ukončeniu nájomnej zmluvy okamžitou výpoveďou zo strany navrhovateľa podľa článku V/3 nájomnej zmluvy, pretože neboli splnené podmienky tam uvedené. Nedošlo ani k ukončeniu nájomnej zmluvy dohodou, pretože navrhovateľ neakceptoval návrh dohody odporcu, ale dal protinávrh, ktorý odporca neprijal. Okrem odporcu a jeho priateľky bola časť rodinného domu prenajatá aj Z. Ď., ktorý neplatil nájomné. Navrhovateľ zastáva názor, že túto situáciu využil odporca s priateľkou, spoločne sa dohodli s Ď. a predložili mu spomínaný návrh dohody na ukončenie nájomného vzťahu, s ktorou navrhovateľ prejavil nesúhlas v protinávru. Navrhovateľ trval na dodržaní nájomnej zmluvy. Vtedy začala byť priateľka odporcu agresívna. Následne sa fakticky bez akéhokoľvek dohovoru odsťahovali a prerušili s navrhovateľom akýkoľvek kontakt, nepreberali telefonické, ani písomné výzvy. Navrhovateľ ďalej uviedol, že okrem písomného znenia zmluvy bola medzi nimi dohoda, že si tam nájomníci nemôžu vodiť návštevy kedy chcú a aké chcú, pretože nemali prenajatý celý rodinný dom, ale len časť rodinného domu a z toho dôvodu by hrozilo nebezpečenstvo škody na zvyšnej časti majetku zo strany pre navrhovateľa neznámych osôb, čo by ho uviedlo do sťaženej dôkaznej situácie. Pri predložení dohody o ukončení nájomnej zmluvy priateľka odporca trvala na tom, že si tam budú vodiť koho chcú, kedy chcú a s tým navrhovateľ nesúhlasil.

Odporca uviedol, že s návrhom navrhovateľa nesúhlasí. Nájomná zmluva bola ukončená tým, že navrhovateľ odporcu a jeho priateľku vyhodil po tom, čo mu predložili písomný návrh dohody o ukončení nájomnej zmluvy dňa 28.9.2010. Navrhovateľ návrh zamietol. Predložil dňa 29.9.2010 svoj návrh ukončenia nájomnej zmluvy, s ktorým nemohli súhlasiť. Navrhovateľ začal byť agresívny k odporcovi a jeho priateľke, 29.9.2010 ich vyhodil. Ukončiť nájomnú zmluvu chceli preto, že navrhovateľ porušil svoje povinnosti prenajímateľa, vstupoval do rodinného domu do prenajatých priestorov, a to aj s cudzími ľuďmi, hoci nájomcom to zakazoval. Vstupoval často a pod rôznymi zámienkami do prenajatej izby a kontroloval nájomcov. Zneprijemňoval im bývanie. 14 dní spali provizórne. Od zmluvy však neodstúpili, nepredložili o tom žiaden dôkaz. Odporca tvrdil, že ku dňu 29.9.2010 mal všetko zaplatené s tým, že o mesiac neskôr podľa dohody mal zaplatiť kauciu. Nemali také návštevy, ktoré by tam bývali alebo prespávali v rozpore s nájomnou zmluvou.

Nájomcovia - svedkovia E. a Ď. vypovedali rovnako.

Právny zástupca odporcu uviedol, že prioritne bol nájomný vzťah ukončený okamžitou výpoveďou zo strany navrhovateľa tým, že vyhodil odporcu a jeho priateľku, subsidiárne dohodol o ukončení nájomnej zmluvy s poukazom na list odporcu a jeho priateľky zo dňa 1.10.2010, na ktorý navrhovateľ reagoval

listom zo dňa 15.10.2010, kde uviedol: „Beriem na vedomie vašu žiadosť o predčasné ukončenie zmluvy o podnájme“, čo si odporca s priateľkou vyložili ako súhlas s ukončením nájomnej zmluvy dohodou. Ďalej tvrdil, že aj keby súd dospel k záveru, že nájomná zmluva je platná, odporcovi nevznikla právna povinnosť platiť nájomné, pretože navrhovateľ im znemožnil užívať predmet nájmu, vyhodil ich z prenajatých priestorov. Keď si neplnil svoje povinnosti navrhovateľ, nevznikla ani odporcovi právna povinnosť zo zmluvy. Zároveň na pojednávaní dňa 9.2.2012 uplatnil právny zástupca odporcu do zápisnice právo na poskytnutie 100 % zľavy z nájomného z už uvedených dôvodov, že navrhovateľ porušoval svoje povinnosti a zároveň im znemožnil užívať predmet nájmu.

Keďže predmet sporu predstavoval nárok na zaplatenie sumy 416 EUR istiny s príslušenstvom, čo je menej ako 500 EUR, súd podľa § 200ea ods. 1, 2, § 115a ods. 2 a § 156 ods. 3 OSP rozhodol bez prítomnosti účastníkov konania rozsudkom č. konania 4C/212/2010-24 zo dňa 20.1.2011.

Na základe odvolania odporcu a jeho právneho zástupcu Krajský súd v Žiline uznesením č. konania 9Co/154/2011-62 zo dňa 20.10.2011 rozsudok Okresného súdu v Čadci zrušil a vrátil vec na nové konanie. V nadväznosti na § 226 OSP uviedol, že súd má vypočítať účastníkov konania, a to napriek tomu, že ide o drobný spor. Má ustáliť, kedy došlo k ukončeniu nájomného vzťahu a či návrh je dôvodný a zákonný.

Súd vykonal dokazovanie - oboznámil návrh čl. 1, zmluvu o podnájme čl. 3, 4, 5, zápisnicu o vyhlásení rozsudku čl. 16, rozsudok čl. 24 č. konania 4C/212/2010-24 zo dňa 20.1.2011, faxové odvolanie čl. 26, faxové podanie navrhovateľa zo dňa 15.10.2010 čl. 35, odvolanie v písomnej podobe čl. 37, podanie faxové zo dňa 1.10.2010 čl. 42 doplnené na dnešnom pojednávaní písomným, reakcia navrhovateľa zo dňa 15.10.2010 čl. 43, vyjadrenie k odvolaniu čl. 48, zápisnica pred odvolacím súdom zo dňa 20.10.2011 čl. 58, uznesenie KS Žilina č. konania 9Co 154/2011-62 zo dňa 20.10.2011, podanie žalobcu čl. 67, dodatok č. 1 k zmluve o podnájme čl. 70, výpis z LV č. XXX kat. úz. C. X, Q., R. čl. 71, dohoda o skončení zmluvy o podnájme čl. 72 - návrh, zápisnica o skončení zmluvy o podnájme - návrh čl. 73, výzva čl. 74, doručka čl. 75, opätovne fotokópia - list zo dňa 1.10.2010 čl. 78, fotokópia platby 130 EUR A. Š., 26 EUR A. Š. čl. 79, podanie právneho zástupcu odporcu čl. 81, podrobné procesné poučenia súdu čl. 84 - 87, zápisnica o pojednávaní zo dňa 9.2.2012 čl. 106, uplatnenie svedočného Z. Ď. čl. 110 vo výške cestovného 35,5 EUR na trase C. - Č. a späť, s listinnými dôkazmi čl. 111 a 112 spisu, návrh právneho zástupcu odporcu čl. 114 spisu, ktorý sudkyňa oboznámila doslovným prečítaním, uplatnenie svedočného Z. E. čl. 116 vo výške 25,32 EUR trasa Š. - Č., obidva smery, s listinnými dôkazmi čl. 117, 118.

Z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery.

Vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom občiansko-právnym. Nárok je uplatnený ako zmluvný nárok na zaplatenie nájomného a kaucie na základe nájomnej zmluvy zo dňa 1.9.2010.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Z uvedených dôvodov súd prejudiciálne musel ustáliť, či nájomná zmluva zo dňa 1.9.2010 je platným právnym úkonom, či z tejto nájomnej zmluvy vzniklo navrhovateľovi vymáhané právo a odporcovi povinnosť.

Nájomná zmluva zo dňa 1.9.2010 je platným právnym úkonom o nájme časti bytu podľa § 685 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, § 719 Občianskeho zákonníka. Je v nej určitým spôsobom dohodnutý predmet nájmu, nájomné, splatnosť, doba trvania ako podstatné náležitosti. Sú dojednané aj vedľajšie náležitosti zmluvy, výpovedné dôvody, lehoty, kaucia a podobne. Je zrejmé, že zmluva bola uzavretá písomne, preto súd nebral do úvahy tvrdené ústne dojednania, ktoré by mali písomnú

zmluvu dopĺňať, a to ani zo strany navrhovateľa, ani zo strany odporcu. Vychádzal z obsahu písomného dojednaného znenia uzavretej nájomnej zmluvy.

Odstúpenie od zmluvy podľa § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v zmluve dojednané nebolo, odporcom nebolo tvrdené ani preukázané. Súd teda konštatoval, že nájomná zmluva nebola ukončená odstúpením od nájomnej zmluvy.

Pokiaľ právny zástupca odporcu do zápisnice dňa 9.2.2012 uplatnil právo na 100 % zľavu z nájmu bytu, pretože navrhovateľ porušoval svoje povinnosti a zároveň znemožnil odporcovi užívať predmet nájmu, súd dospel k záveru, že na strane odporcu nie je daný uvedený nárok. Podľa § 699 Občianskeho zákonníka k uplatneniu práva došlo po uplynutí 6-mesačnej prekluzívnej lehoty. Odporca opustil priestory 29.9.2010, reklamáciu uplatnil právny zástupca odporcu do zápisnice dňa 9.2.2012. Týmto tvrdením sa preto súd ďalej nezaoberal, považoval ho za právne irelevantné.

Súd ďalej musel ustáliť, kedy došlo k ukončeniu nájomnej zmluvy.

Za tým účelom musel vyhodnotiť vykonané dôkazy (výsluchy účastníkov konania, svedkov, listinné dôkazy) a priradiť im stupeň dôkaznej sily.

Pokiaľ ide o výsluch svedkov - boli v priateľskom vzťahu s odporcom, v nepriateľskom vzťahu s navrhovateľom a mali vzťah k veci, pretože boli v nájomnom vzťahu s navrhovateľom a spoločne za rovnakých okolností opustili prenajaté priestory.

Ich výpoveď súd vyhodnotil ako nevierohodnú, neobjektívnu. Je to zrejmé aj z toho, že ústna výpoveď svedkov odporuje ich písomným prejavom. Z ich svedeckých výpovedí súd nevychádzal. Skutočnosť, že traja nájomníci účelovo vypovedajú zhodne, nemôže byť dôvodom, aby bol na svojich právach ukrátený prenajímateľ len s poukazom na väčší počet rozdielnych tvrdení.

Súd však nevychádzal ani z výpovede navrhovateľa a odporcu, pretože ich považoval taktiež za účelové a zavádzajúce.

V porovnaní s výpoveďami svedkov a účastníkov konania vyššiu dôkaznú silu súd pripísal listinným dôkazom, ktoré považoval za objektívne z toho dôvodu, že boli jednoznačné a boli podpísané účastníkmi konania. Vychádzal z nich pri ustálení skutkového stavu. Uvedenými dôkazmi mal preukázaný nasledovný skutkový stav.

Dňa 1.9.2010 uzavrel odporca s priateľkou s navrhovateľom platnú nájomnú zmluvu na dobu do 1.9.2011. Dohodnuté nájomné bolo 130 EUR za osobu mesačne, kaucia 156 EUR za osobu. Odporca s priateľkou opustil predmet nájmu 29.9.2010. Táto skutočnosť bola nesporná. Sporná bola príčina odchodu. Ku dňu 29.9.2010 mal odporca zaplatený nájom za 9/2010, nemal zaplatený nájom za 10/2010, ktorý mal platiť vopred. Nemal zaplatenú kauciu, ktorú mal zaplatiť pri uzavretí zmluvy a ktorú mu navrhovateľ povolil zaplatiť spolu s nájomným za mesiac 10/2010, pretože odporca nemal dostatočné množstvo finančných prostriedkov pri uzavretí nájomnej zmluvy. Bolo preukázané, že navrhovateľ odporcovi a jeho priateľke prenajal časť rodinného domu. Neprenajal celý rodinný dom. Preto podľa názoru súdu mal právo užívať zvyšnú časť rodinného domu a spoločné priestory ako vlastník rodinného domu (§ 123 Občianskeho zákonníka). Povinnosti odporcu a jeho priateľky užívať prenajaté priestory sa vzťahovali len k prenajatej časti a podmienky boli platným spôsobom dohodnuté v nájomnej zmluve.

Listinným dôkazom (čl. 72) mal súd preukázané, že odporca s priateľkou predložili navrhovateľovi návrh o ukončení nájomnej zmluvy ku dňu 30.9.2010, ktorú navrhovateľovi predložili dňa 28.9.2010. Navrhovateľ s návrhom nesúhlasil, čo uviedol aj odporca vo svojej výpovedi 9.2.2012 (čl. 108): „Tento

návrh navrhovateľ zamietol.“ Vyplýva to aj zo zápisnice (čl. 73 spisu), ktorou navrhovateľ reagoval na návrh odporcu tak, že produkoval protinávrh s inými podmienkami. Odporca a jeho priateľka protinávrh neprijali. Týmto úkonmi preto nedošlo k ukončeniu nájomnej zmluvy dohodou. Protinávrh predložil navrhovateľ odporcom dňa 29.9.2010, čo bolo v konaní nesporné.

V konaní bolo sporné, či po nesúhlase odporcu s protinávrhom bol agresívny navrhovateľ a vyhodil podnájomníkov, alebo opačne, boli agresívni podnájomníci, ako tvrdil navrhovateľ a svojvoľne, bez ukončenia nájomného vzťahu, opustili prenajaté priestory.

Ako už súd uviedol, z výpovedí svedkov ani účastníkov konania, neboli preukázané.

Nespornou skutočnosťou teda je len to, že napriek tomu, že odporca nepodpísal dohodu o ukončení nájomnej zmluvy predloženú navrhovateľom dňa 29.9.2010, fakticky opustil 29.9.2010 prenajaté priestory spolu s priateľkou a tretím podnájomníkom Ď..

Súd vychádzal len z obsahu listinných dôkazov. Dospel k záveru, že tvrdenie odporcu a svedkov o tom, že ich navrhovateľ dňa 29.9.2010 vyhodil z prenajatých priestorov, boli len účelové a dodatočne vykonštruované.

Vyplýva to z obsahu listinného dôkazu zo dňa 1.10.2010, ktorý vlastnoručne podpísal odporca, jeho priateľka a tretí nájomca Ď.. Preukazuje to veta: „V prípade zaplatenia požadovaných čiastok a vrátenia routera alebo zaplatenia finančnej náhrady budeme považovať podnájom za ukončený a naše záväzky za vysporiadané.“ Tento prejav vôle súd vyhodnotil ako odkladaciu podmienku podľa § 36 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Týmto prejavom vôle odporca deklaroval, že po splnení podmienok zo zmluvy zo strany navrhovateľa bude považovať nájomnú zmluvu za ukončenú. Tým mal súd preukázané, že k splneniu podmienky nedošlo, preto nedošlo ani k ukončeniu nájomnej zmluvy na základe uvedeného prejavu vôle. Týmto prejavom vôle podľa názoru súdu odporca vyvrátil svoje vlastné tvrdenia (aj svedkovia svoje vlastné tvrdenia), že nájomná zmluva bola ukončená okamžitou výpoveďou, resp. znemožnením bývania zo strany navrhovateľa dňa 29.9.2010. Keby odporca a ostatní nájomníci boli presvedčení o ukončení nájomnej zmluvy ku dňu 29.9.2010, neboli by navrhovateľovi doručili ďalší návrh na ukončenie nájomnej zmluvy dohodou zo dňa 1.10.2010. Hmotno-právne správanie odporcu je v rozpore s jeho tvrdením počas súdneho konania.

Súd nepovažoval za pravdivé a právne relevantné ani tvrdenie právneho zástupcu odporcu, že navrhovateľ prejavil súhlas s uvedeným návrhom zo dňa 1.10.2010, listom zo dňa 15.10.2010 (čl. 35), kde navrhovateľ uviedol: „Beriem na vedomie vašu žiadosť o predčasné ukončenie zmluvy o podnájme zo dňa 1.9.2010“, čo si odporca vyložil ako prejav navrhovateľa, ktorým ukončil dohodou nájomnú zmluvu za podmienok stanovených odporcom v liste zo dňa 1.10.2010. S tým však navrhovateľ nesúhlasil s poukazom na ďalšiu časť prejavu vôle, ktorá bola obsiahnutá v jeho liste zo dňa 15.10.2010.

Súd ustálil, že list odporcu zo dňa 1.10.2010 v spojení s listom navrhovateľa zo dňa 15.10.2010 netvorí dohodu o ukončení nájomnej zmluvy zo dňa 1.9.2010 za podmienok stanovených v liste zo dňa 1.10.2010.

List odporcu zo dňa 1.10.2010 okrem už uvedených dôvodov vo vzťahu k podmienke je návrhom na ukončenie nájomnej zmluvy dohodou za podmienok tam stanovených - oferta (§ 43a Občianskeho zákonníka). List navrhovateľa zo dňa 15.10.2010 nie je akceptáciou návrhu odporcu podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože obsahuje podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmeny v porovnaní s návrhom, ide teda o nový návrh, ktorý odporcom prijatý nebol. Uvedenými právnymi úkonmi zo dňa 1.10.2010 a 15.10.2010 nedošlo k ukončeniu nájomnej zmluvy dohodou.

Súd teda ustálil, že nájomná zmluva zo dňa 1.9.2010 bola ukončená uplynutím doby, na ktorú bola uzavretá, teda dňom 1.9.2011.

Predmetom sporu je zmluvný nárok. Pre zmluvný nárok nie je podstatný faktický stav. Za situácie, keď súd dospel k záveru, že v spornom časovom období existoval platný právny úkon, z platného právneho úkonu je odporca povinný platiť nájomné a kauciu bez ohľadu na to, či predmet nájmu užíval fakticky alebo nie.

Z platnej nájomnej zmluvy teda navrhovateľovi vzniklo právo na nájomné za dobu nájmu a na kauciu, pretože nájomné je požadované za mesiace október, november 2010, teda za čas trvania nájomnej zmluvy. Odporca platbu dohodnutého nájomného za uvedeného časového obdobia nepreukázal, preto ho súd zaviazal zaplatiť nájomné vo výške dohodnutej v nájomnej zmluve - 2 x 130 EUR = 260 EUR.

Rovnako zaviazal odporcu zaplatiť kauciu 156 EUR. Predmetom sporu je zmluvný nárok na kauciu. Kaucia je ku dňu rozhodovania splatná. Započítanie kaucie na účely uvedené v článku III/3 nájomnej zmluvy je akcesorický krok prenajímateľa, ktorý nasleduje po primárnom kroku - zaplatení kaucie. Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že započíta zaplatenú kauciu na nájomné za mesiac 12/2010. Podľa názoru súdu obrana odporcu môže nastať až následne, pokiaľ by navrhovateľ nezapočítal kauciu v súlade s prejavom vôle a v súlade s článkom III/3 nájomnej zmluvy. Vtedy by odporca mohol žiadať vydanie bezdôvodného obohatenia, keby navrhovateľ duplicitne uplatnil nárok na nájomné za mesiac 12/2010, hoci na tento účel vybral kauciu. V tomto štádiu je tvrdenie odporcu predčasné. Nárok navrhovateľa na základe platného právneho úkonu je dôvodný, preto súd priznal navrhovateľovi aj právo na zaplatenie kaucie.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, pôvodne žiadal navrhovateľ priznať 0,1 % úrok z omeškania denne = 36,5 % ročne. Pred rozhodnutím súdu upravil návrh na 9 % úrok z omeškania ročne, čo je menej o 27,5 %. Súd posúdil úkon podľa obsahu (§ 41 ods. 2 OSP). Navrhovateľ žiadal menej ako v návrhu, preto súd úkon vyhodnotil ako čiastočné späťvzatie návrhu čo do úroku 27,5 % a v tejto časti konanie podľa § 96 ods. 1, 2 OSP zastavil. Právny zástupca odporcu po doručení úkonu neprejavil nesúhlasil so späťvzatím čo do 27,5 %, čo súd vyhodnotil ako súhlas so zastavením konania v tejto časti.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania, súd aplikoval ustanovenie § 142 ods. 3 OSP. Neúspech v rozsahu úroku z omeškania 27,5 % (§ 146 ods. 2 prvá veta OSP z procesného hľadiska zavinené zastavenie konania analogický neúspech) vyhodnotil súd ako nepatrný neúspech z hľadiska skutočnosti, že inak bol navrhovateľ v celom rozsahu úspešný. Priznal mu preto plnú náhradu trov konania vo výške, ktorá je v súlade s platnými právnymi predpismi, vo výške vyúčtovanej a účelne vynaloženej.

Trovy konania vznikli za 5 úkonov právnej pomoci (prevzatie a príprava veci, vyjadrenie k odvolaniu, pojednávanie na KS Žilina, 2-krát pojednávanie na OS Čadca) po 29,11 EUR, 5-krát režijný paušál po 7,41 EUR, 3-krát náhrada za stratu času po 99,44 EUR, cestovné z Bratislavy do Žiliny a späť v sume 84,84 EUR, PHM - motorová nafta na trase Bratislava - Žilina a späť v sume 37,19 EUR, PHM - motorová nafta na trase Bratislava - Čadca a späť na dve pojednávania 2-krát 42,22 EUR. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 687,39 EUR + zaplatený súdny poplatok 24,50 EUR, celkom trovy konania vo výške 711,89 EUR.

Súd zamietol návrh právneho zástupcu odporcu na priznanie zavinených trov konania 100 EUR. Tento návrh uplatnil dňa 14.2.2012 (čl. 114) z dôvodu, že navrhovateľ sa nedostavil na pojednávanie dňa 9.2.2012, čím zaviniel jeho odročenie na deň 8.3.2012, pretože trval na svojom výsluchu. Súd návrh zamietol. Mal zato, že pojednávanie dňa 9.2.2012 bolo realizované, nebolo odročené hneď na začiatku. Boli realizované výsluchy odporcu, právnych zástupcov a svedkov. Aj keď dal za pravdu právnomu zástupcovi odporcu, že v prípade prítomnosti navrhovateľa by bol súd vo veci rozhodol už dňa 9.2.2012, súd za tejto situácie, keď prebehlo pojednávanie, nepovažoval odročenie pojednávania za dôvod pre priznanie sankcie 100 EUR podľa § 147a ods. 2 OSP.

Titulom svedočného svedkyne E. priznal súd z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu v Čadci sumu 25,32 EUR, svedkovi Ď. sumu 35,50 EUR, spolu sumu 60,82 EUR. V zmysle § 148 ods. 1 OSP zaviazal súd odporcu ako neúspešného účastníka konania k náhrade trov konania preddavkovaných štátom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.